

Wtorek, 25 października 2016 r.

P8_TA(2016)0406

Strategia UE na rzecz skroplonego gazu ziemnego i składowania gazu**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2016 r. w sprawie strategii UE dotyczącej skroplonego gazu ziemnego i magazynowania gazu (2016/2059(INI))**

(2018/C 215/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 lutego 2016 r. w sprawie strategii UE dotyczącej skroplonego gazu ziemnego i magazynowania gazu (COM(2016)0049),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2015 r. zatytułowany „Strategia ramowa na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu” (COM(2015)0080) oraz załączniki do niego,
- uwzględniając strategię energetyczną do 2030 r. nakreśloną w komunikacie Komisji z dnia 22 stycznia 2014 r. zatytułowanym „Ramy polityczne na okres 2020–2030 dotyczące klimatu i energii” (COM(2014)0015),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lipca 2014 r. zatytułowany „Efektywność energetyczna i jej wkład w bezpieczeństwo energetyczne a ramy polityczne dotyczące klimatu i energii do roku 2030” (COM(2014)0520),
- uwzględniając piąte sprawozdanie z oceny przygotowane przez IPCC – sprawozdanie I grupy roboczej zatytułowane „Zmiana klimatu 2013: fizyczne podstawy naukowe”,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając porozumienie paryskie osiągnięte w grudniu 2015 r. podczas 21. Konferencji Stron (COP 21) Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 grudnia 2011 r. zatytułowany „Plan działania w zakresie energii do roku 2050” (COM(2011)0885),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
- uwzględniając trzeci pakiet energetyczny,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 lutego 2016 r. zatytułowany „Strategia UE w zakresie ogrzewania i chłodzenia” (COM(2016)0051),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 16/2015 zatytułowane „Zwiększenie bezpieczeństwa dostaw energii poprzez rozwój wewnętrznego rynku energii – konieczność podjęcia dalszych działań”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2015 r. zatytułowaną „W kierunku europejskiej unii energetycznej” ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0444.

Wtorek, 25 października 2016 r.

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Transportu i Turystyki (A8-0278/2016),
- A. mając na uwadze, że choć UE dąży do osiągnięcia celów w zakresie emisji gazów cieplarnianych, efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych oraz przechodzi na gospodarkę niskoemisyjną, w której rola gazu będzie się stopniowo zmniejszać na rzecz czystych energii, gaz może odgrywać ważną rolę w systemie energetycznym UE w nadchodzących dziesięcioleciach, w produkcji przemysłowej i jako źródło ciepła w budynkach oraz jako wsparcie dla energii ze źródeł odnawialnych;
- B. mając na uwadze, że gaz ziemny jest paliwem kopalnym, które w przypadku niewłaściwego obchodzenia się z nim może emitować znaczne ilości metanu w swoim cyklu życia (produkcja, transport, zużycie); mając na uwadze, że metan ma o wiele wyższy współczynnik ocieplenia globalnego niż CO₂ w perspektywie 20 lat, a zatem ma znaczący wpływ na zmianę klimatu;
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska jest zdecydowana ograniczyć do roku 2050 emisję gazów cieplarnianych o 80–95 % poniżej poziomu z 1990 r.;
- D. mając na uwadze, że w nadchodzących latach oczekuje się w Europie wzrostu uzależnienia od importu gazu, a w niektórych państwach członkowskich uzależnienie to już jest całkowite, w przypadku gdy nie ma alternatywnych dostawców lub tras dostaw lub gdy ich liczba jest ograniczona;
- E. mając na uwadze, że skroplony gaz ziemny (LNG) stanowi dla Europy szansę pod względem zarówno zwiększenia konkurencyjności w wyniku presji na obniżanie cen gazu ziemnego, jak i zwiększenia bezpieczeństwa dostaw; mając na uwadze, że gaz ziemny zapewnia również elastyczną rezerwę w przypadku produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
- F. mając na uwadze, że wykorzystywanie gazu ziemnego w transporcie (CNG i LNG), jak przewidziano w dyrektywie 2014/94/UE w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych, przyniosłoby ogromne korzyści dla środowiska naturalnego;
- G. mając na uwadze, że UE powinna aktywnie rozwijać wewnętrzne konwencjonalne źródła gazu ziemnego, takie jak te odkryte na Cyprze;
- H. mając na uwadze, że UE jako drugi co do wielkości importer LNG na świecie powinna odgrywać bardziej aktywną rolę na międzynarodowej scenie dyplomacji energetycznej;
- I. mając na uwadze, że należy promować zintegrowany wniosek w sprawie wykorzystywania lokalnych źródeł energii, takich jak złoża gazu ziemnego w wyłącznej strefie ekonomicznej Cypru, a także wspierać budowę terminalu skraplającego LNG na Cyprze w celu eksploatacji złóż także z sąsiednich obszarów;
- J. mając na uwadze, że UE nie jest jeszcze w stanie czerpać pełni korzyści wynikających ze zintegrowanego wewnętrznego rynku energii z powodu braku wystarczających połączeń międzysystemowych i spójności oraz niepełnego wdrożenia trzeciego pakietu energetycznego;
- K. mając na uwadze, że w strategii ramowej na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu wymieniono pięć wzajemnie wzmacniających się i blisko powiązanych wymiarów, mianowicie: bezpieczeństwo energetyczne, w pełni zintegrowany europejski rynek energii, efektywność energetyczną, dekarbonizację gospodarki oraz badania naukowe, innowacje i konkurencyjność; mając na uwadze, że strategia powinna również promować przystępne ceny energii dla wszystkich;

Wstęp

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie strategii UE dotyczącej skroplonego gazu ziemnego i magazynowania gazu; uważa, że wewnętrzny rynek energii w pełni integrujący LNG i magazynowanie gazu będzie odgrywał istotną rolę w dążeniu do osiągnięcia ostatecznego celu, jakim jest stabilna unia energetyczna;

Wtorek, 25 października 2016 r.

2. przypomina, że strategia UE dotycząca LNG i magazynowania gazu stanowi jeden z elementów unii energetycznej, której celem jest urzeczywistnienie ambicji UE polegających na szybkim przejściu na zrównoważony, bezpieczny i konkurencyjny system energetyczny oraz uniezależnienie się od zewnętrznych dostawców gazu; podkreśla, że jednym z celów unii energetycznej jest uczynienie UE światowym liderem w dziedzinie energii odnawialnej;
3. mając na uwadze, że zgodnie z porozumieniem paryskim COP 21 należy dostosować politykę gazową UE, aby odpowiadała ona uzgodnionemu celowi ograniczenia globalnego wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej stanu sprzed okresu uprzemysłowienia; mając na uwadze, że gaz będzie prawdopodobnie odgrywał rolę w systemie energetycznym UE do 2050 r., gdy zgodnie z porozumieniem paryskim i planem działania UE w zakresie energii emisje gazów cieplarnianych będą musiały zostać ograniczone do 80–95 % poniżej poziomu z 1990 r., zwłaszcza w produkcji przemysłowej i jako źródło ogrzewania budynków; mając na uwadze, że rola gazu zmniejszy się i że w perspektywie długofalowej należy go stopniowo wycofywać, gdyż UE dąży do ambitnych celów w zakresie emisji gazów cieplarnianych, efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych oraz przechodzi na zrównoważoną gospodarkę;
4. jest zdania, że bezpieczeństwo energetyczne można osiągnąć w sposób najbardziej efektywny poprzez lepszą koordynację krajowych polityk energetycznych, budowę rzeczywistej unii energetycznej z jednolitym rynkiem energii oraz wspólną politykę energetyczną, a także dzięki współpracy między państwami członkowskimi w tym zakresie zgodnie z zasadami solidarności i zaufania; w związku z tym uważa, że dalsza integracja polityki energetycznej powinna służyć państwom członkowskim, zgodnie z dążeniami i międzynarodowymi zobowiązaniami UE, a także z ustalonymi celami, i nie powinna być sprzeczna z interesami państw członkowskich ani ich obywateli; popiera dążenie do kształtowania wspólnego stanowiska UE w wielostronnych instytucjach i ramach energetycznych;
5. uważa, że wszyscy obywatele UE muszą mieć dostęp do bezpiecznych i przystępnych cenowo dostaw energii; w związku z tym zwraca uwagę na bieżącą sytuację na światowych rynkach LNG, na których nadwyżka podaży doprowadziła do obniżenia cen, co stwarza szansę na obniżenie kosztów energii ponoszonych przez odbiorców w UE dzięki stosunkowo tańszym dostawom gazu; podkreśla, że bezpieczna, przystępna cenowo i zrównoważona energia jest jedną z głównych sił napędowych gospodarki europejskiej oraz ma zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności przemysłowej; wzywa UE i państwa członkowskie, by w ramach unijnej strategii energetycznej potraktowały priorytetowo likwidację ubóstwa energetycznego oraz by poprawiły dostawy energii dzięki wymianie najlepszych praktyk na szczeblu UE;
6. podkreśla, że strategia UE dotycząca LNG musi być zgodna ze strategią ramową na rzecz stabilnej unii energetycznej, tak aby przyczyniała się do większego bezpieczeństwa dostaw energii, dekarbonizacji, długoterminowego zrównoważenia gospodarki i zapewnienia przystępnych i konkurencyjnych cen energii;
7. zgadza się z oceną Komisji, że państwa członkowskie położone w regionie Morza Bałtyckiego i w środkowej i południowo-wschodniej Europie oraz Irlandia – mimo ogromnych wysiłków na rzecz rozwoju infrastruktury podejmowanych przez niektóre państwa członkowskie – są nadal poważnie uzależnione od jednego dostawcy i narażone na szoki podażowe i zakłócenia dostaw;
8. przyznaje, że dostępność LNG, w tym pomocniczej infrastruktury rurociągowej, w tych państwach członkowskich mogłaby znacznie poprawić bieżącą sytuację w zakresie bezpieczeństwa dostaw nie tylko pod względem fizycznym, ale i ekonomicznym, wpływając na większą konkurencyjność cen energii;
9. nalega na Komisję i państwa członkowskie, by propagowały racjonalniejsze i lepsze wykorzystanie istniejącej infrastruktury, w tym magazynowania gazu, oraz by stwarzały zachęty do tego;
10. zwraca uwagę na potencjał technologii przetwarzania energii elektrycznej w gaz w celu magazynowania energii ze źródeł odnawialnych i umożliwienia wykorzystania jej w postaci gazu neutralnego pod względem emisji dwutlenku węgla w transporcie, ogrzewaniu i wytwarzaniu energii;
11. podkreśla, że trzeba bardziej zróżnicować i uelastyczyć system gazowy UE, a tym samym przyczynić się do osiągnięcia głównego celu unii energetycznej, jakim jest zapewnienie bezpiecznych, stabilnych i konkurencyjnych dostaw gazu; wzywa Komisję, aby opracowała strategię, która będzie miała na celu zmniejszenie uzależnienia UE od gazu w perspektywie długoterminowej i która będzie odzwierciedlać zobowiązanie UE do ograniczenia do roku 2050 emisji

Wtorek, 25 października 2016 r.

gazów cieplarnianych o 80–95 % poniżej poziomu z 1990 r., oraz podkreśla w związku z tym, że traktowanie efektywności energetycznej jako „pierwszej zasady” oraz stopniowe odchodzenie od dopłat do paliw kopalnych znacznie ograniczyłyby uzależnienie UE od importowanych paliw kopalnych;

12. przypomina, że Parlament wielokrotnie wzywał do wprowadzenia wiążących celów klimatyczno-energetycznych na rok 2030, zakładających ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w państwach członkowskich o co najmniej 40 %, udział energii ze źródeł odnawialnych na poziomie przynajmniej 30 % oraz 40 % w zakresie efektywności energetycznej, przy czym cele te należy osiągnąć za pomocą indywidualnych celów krajowych;

13. podkreśla, że przed udzieleniem wsparcia nowym terminalom regazyfikacji trzeba promować najbardziej wydajne z perspektywy transgranicznej wykorzystanie istniejących terminali LNG, tak aby uniknąć impasu technologicznego lub osieroconych aktywów w odniesieniu do infrastruktury paliw kopalnych oraz zadbać o to, by konsumenci nie musieli ponosić kosztów jakichkolwiek nowych projektów; uważa, że Komisja musi dokładnie zrewidować swoją analizę zapotrzebowania na gaz oraz oceny zagrożeń i potrzeb;

Uzupełnienie brakującej infrastruktury

Infrastruktura LNG

14. przypomina, że UE jako całość dysponuje wystarczającą liczbą terminali do regazyfikacji LNG oraz przyznaje, że ze względu na niskie zapotrzebowanie wewnętrzne na gaz w minionych latach i stosunkowo wysoką cenę LNG na świecie szereg unijnych terminali do regazyfikacji LNG odnotowuje niskie wskaźniki wykorzystania; podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie, w szczególności te uzależnione od jednego dostawcy, powinny mieć dostęp do LNG bezpośrednio lub pośrednio przez inne państwa członkowskie;

15. podkreśla, że w większości przypadków priorytet należy nadać rozwiązaniom rynkowym oraz wykorzystaniu istniejącej infrastruktury LNG na poziomie regionalnym; zauważa jednak, że rozwiązania mogą być różne w zależności od specyficznych cech krajowych i rynkowych, na przykład poziomu połączeń międzysystemowych, dostępności rozwiązań z zakresu magazynowania i struktury rynku;

16. podkreśla, że aby uniknąć osieroconych aktywów, przed podjęciem decyzji w sprawie nowej infrastruktury konieczne jest przeprowadzenie dokładnej analizy alternatywnych źródeł dostaw LNG i opcji z perspektywy regionalnej i zrównoważonej ochrony środowiska, z uwzględnieniem unijnych celów klimatyczno-energetycznych i zasady równowagi geograficznej, co pozwoli poprawić bezpieczeństwo energetyczne i zagwarantować najbardziej efektywne wykorzystanie istniejącej infrastruktury;

17. uwypukla znaczenie współpracy regionalnej przy budowie nowych terminali LNG i połączeń międzysystemowych oraz podkreśla, że państwa członkowskie z dostępem do morza powinny ściśle współpracować z państwami śródlądowymi, aby unikać nadmiernych inwestycji w niepotrzebne i nieopłacalne projekty; podkreśla, że w tym zakresie bardziej optymalne wykorzystanie korytarzy zachód-wschód i północ-południe z usprawnioną zdolnością zwrotnego przepływu zwiększyłoby możliwości dostaw LNG; uważa, że można wspólnie gromadzić wiedzę i informacje na takie tematy jak instalacje do magazynowania energii oraz procedury przetargowe na LNG i połączenia międzysystemowe; zdecydowanie uważa, że strategia UE musi zapewnić dostępność LNG na poziomie regionalnym w całej Europie;

18. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wprowadziły strategie wspierania instalacji, które można będzie wykorzystać w przyszłości do zarządzania przesyłem i magazynowaniem odnawialnego gazu ziemnego;

19. podkreśla, że strategia powinna obejmować także wykorzystanie LNG jako alternatywy dla rozwoju gazowej infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej na obszarach, gdzie obecnie nie jest to opłacalne; zauważa, że małe instalacje LNG mogą stanowić optymalną infrastrukturę służącą większemu wykorzystaniu gazu ziemnego na obszarach, gdzie inwestycje w infrastrukturę gazowniczą są nieopłacalne, w tym większemu wykorzystaniu gazu do produkcji ciepła i ograniczenia tym samym tzw. niskiej emisji;

20. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by w pełni wdrożyły kluczowe projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz nadały wysoki priorytet przede wszystkim najbardziej racjonalnym z ekonomicznego i środowiskowego punktu widzenia projektom wskazanym przez trzy regionalne grupy wysokiego szczebla; podkreśla, że budowa terminali LNG, które są niezbędne do zaspokojenia popytu na gaz i adekwatne do niego, nie wystarczy, oraz że, aby osiągnąć korzyści poza krajami-odbiorcami, niezbędna jest pomocnicza infrastruktura rurociągową i odpowiednie taryfy za jej wykorzystanie;

Wtorek, 25 października 2016 r.

21. z zadowoleniem przyjmuje, że ważne projekty LNG (np. korytarz północ-południe) są określane jako projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania; apeluje do Komisji, by planując dalszą rekonstrukcję gazociągu oraz sieci TEN-E, w pełni uwzględniła kraje Bałkanów, co pozwoli zapewnić kluczową rolę unijnego sektora energii w regionie;
22. popiera złożoną podczas trwającego procesu zmiany rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa dostaw propozycję Komisji, żeby dokonać przeglądu obecnych zwolnień z obowiązku odwrócenia przepływu w połączeniach międzysystemowych oraz popiera zwiększenie roli Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) w tym procesie; odnotowuje niewystarczającą liczbę personelu oraz zasobów, jakimi dysponuje ACER; podkreśla, że konieczne jest zapewnienie ACER niezbędnych zasobów, w szczególności wystarczającej liczby personelu, aby umożliwić agencji wywiązanie się z zadań powierzonych jej na mocy prawa;

Infrastruktura magazynowa

23. przypomina, że przy rozwoju nowych instalacji magazynowania gazu głównym czynnikiem decydującym jest geologia oraz odnotowuje obecne nadwyżki pojemności w instalacjach magazynowania gazu w Europie; podkreśla, że współpraca regionalna i odpowiedni poziom gazowych połączeń międzysystemowych, a także usunięcie wewnętrznych wąskich gardeł mogłyby znacznie przyczynić się do poprawy wskaźnika wykorzystania istniejących instalacji magazynowania gazu; podkreśla, że należy zadbać o stosowanie najwyższych norm środowiskowych w planowaniu, budowie i wykorzystywaniu infrastruktury magazynowania LNG;
24. przypomina, że transgraniczna dostępność instalacji magazynowania gazu jest jednym z kluczowych narzędzi wdrażania zasady solidarności energetycznej w okresach niedoboru gazu i w czasie stanu nadzwyczajnego;
25. podkreśla, że szersze wykorzystanie ukraińskiej pojemności magazynowej będzie możliwe wyłącznie wtedy, gdy na Ukrainie zagwarantowane będą odpowiednie, stabilne ramy handlowe i prawne oraz integralność infrastruktury dostaw, oraz pod warunkiem że zapewniony zostanie odpowiedni poziom gazowych połączeń międzysystemowych, aby energia mogła być swobodnie przesyłana przez granice bez fizycznych przeszkód; podkreśla ponadto, że gdy wkrótce dojdzie do ponownego ożywienia uzależnionego od gazu ukraińskiego sektora przemysłowego, konieczny będzie import dodatkowych ilości gazu; uważa, że UE powinna wspierać Ukrainę w przechodzeniu z uzależnienia od rosyjskiego gazu ziemnego na LNG;

Powiązanie LNG i magazynowania gazu z rynkami

26. podkreśla znaczenie prac regionalnych grup wysokiego szczebla, takich jak Grupa Wysokiego Szczebla ds. Tworzenia Gazowych Połączeń Międzysystemowych w Europie Środkowej i Południowo-Wschodniej (CESEC), grupa ds. planu działań w zakresie połączeń międzysystemowych na rynku energii państw bałtyckich (BEMIP) i grupa ds. Europy Południowo-Zachodniej; uważa, że taki rodzaj dobrowolnej koordynacji na szczeblu regionalnym jest bardzo efektywny i z zadowoleniem przyjmuje rolę Komisji jako pośredniczki przy tych uzgodnieniach; podkreśla konieczność pragmatycznego i terminowego wykonania zatwierdzonych planów działania i nalega na uważne śledzenie ich realizacji;
27. podkreśla, jak ważne jest znalezienie racjonalnych pod względem kosztów i zrównoważonych pod względem środowiska możliwości dostaw energii w celu zwiększenia długofalowego bezpieczeństwa dostaw na Półwyspie Iberyjskim, w Europie Środkowej i Południowo-Wschodniej, w krajach bałtyckich i w Irlandii, które nie są dobrze połączone lub zintegrowane z wewnętrznym rynkiem energii i zasługują na pełne wsparcie UE w imię zasady solidarności; podkreśla również potrzebę wsparcia państw najbardziej podatnych na zagrożenia, które nadal pozostają wyspami energetycznymi, takich jak Cypr i Malta, w celu dywersyfikacji ich źródeł i dróg dostaw; podkreśla w związku z tym, że LNG i magazynowanie gazu muszą przyczynić się do położenia kresu wszelkiego rodzaju izolacji energetycznej, która dotyka państwa członkowskie i regiony UE;
28. wzywa do produkcji gazu w regionie Morza Śródziemnego, Morza Czarnego i Morza Kaspijskiego, a także do objęcia krajów bez dostępu do morza w Europie Środkowej i Południowo-Wschodniej połączeniami międzysystemowymi, które umożliwią dostęp do nowych zdolności, w celu dywersyfikacji źródeł dostaw w tych regionach; zauważa, że umożliwi to konkurowanie gazu z różnych źródeł oraz zastąpi import gazu ziemnego w ramach umów indeksowanych do ceny ropy naftowej, co wpłynie na zwiększenie siły przetargowej państw członkowskich; podkreśla, że żadne pojedyncze źródło energii nie zaspokoi nigdy potrzeb energetycznych UE oraz że podstawowe znaczenie ma dywersyfikacja zarówno rynków krajowych, jak i zagranicznych; uważa zatem, że należy aktywnie dążyć do wykorzystania krajowych konwencjonalnych zasobów gazu odkrytych na Cyprze;

Wtorek, 25 października 2016 r.

29. popiera zamiar Komisji, by dostarczać promotorom projektów więcej informacji i pomocy w zakresie różnych opcji finansowania projektów, takich jak Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), instrument „Łącząc Europę”, europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, a także na temat różnych rozwiązań technicznych;

30. zauważa, że znalezienie racjonalnych pod względem kosztów i zrównoważonych pod względem środowiska rozwiązań powinno stanowić kluczową zasadę w dążeniu do optymalnej sytuacji w UE i regionach oraz wzywa Komisję, państwa członkowskie i krajowe organy regulacyjne, by przeznaczyły ograniczone, dostępne zasoby na rozwój infrastruktury krytycznej, tak aby przyciągnąć inwestycje prywatne na rozwój infrastruktury LNG i połączeń międzysystemowych;

31. wyraża zaniepokojenie, że import gazu z Rosji był w 2015 r. o 7 % wyższy niż w 2014 r. oraz że w 2015 r. 41 % gazu importowanego spoza UE pochodziło z Rosji; podkreśla, że oprócz podnoszenia efektywności i upowszechniania energii ze źródeł odnawialnych LNG i magazynowanie gazu odgrywają kluczową rolę, jeśli chodzi o zmniejszanie uzależnienia od rosyjskiego gazu;

32. wyraża zaniepokojenie z powodu proponowanego podwojenia przepustowości gazociągu Nord Stream oraz odwrotnych do zamierzonych skutków, jakie miałyby to dla bezpieczeństwa energetycznego i dywersyfikacji źródeł dostaw oraz zasady solidarności między państwami członkowskimi; zwraca uwagę na geopolityczne implikacje tego projektu oraz podstawowe zasady w pełni zintegrowanej, bezpiecznej, konkurencyjnej i zrównoważonej unii energetycznej, podkreślając, że jako taki projekt ten nie powinien korzystać ze wsparcia finansowego UE ani z odstępstw od prawa UE; podkreśla, że podwojenie przepustowości gazociągu Nord Stream zapewniłoby jednemu przedsiębiorstwu pozycję dominującą na europejskim rynku gazowym, czego należy unikać;

33. uważa, że jeśli – wbrew interesom europejskim – Nord Stream 2 miałby powstać, wymagałoby to koniecznie rzetelnej oceny dostępności terminali LNG oraz szczegółowego przedstawienia stanu korytarza gazowego północ-południe;

Zakończenie tworzenia wewnętrznego rynku gazu: aspekty handlowe, prawne i regulacyjne

Uczynienie z UE atrakcyjnego rynku LNG

34. nalega na państwa członkowskie, aby w pełni wdrożyły trzeci pakiet energetyczny i kodeksy sieci gazowej;

35. zwraca uwagę na ważną rolę dobrze wzajemnie połączonych hubów gazu płynnego na rynkach gazu, zapewniających jednolity zintegrowany rynek, na którym gaz może być swobodnie przesyłany przez granice zgodnie z rynkowymi sygnałami cenowymi;

36. podkreśla, że znaczne zasoby gazu w krajach Afryki Północnej oraz ostatnie odkrycia we wschodniej części basenu Morza Śródziemnego stwarzają regionowi szansę stania się tętającym życiem centrum transportu gazu do Europy; uważa, że powstające w regionie Morza Śródziemnego nowe zdolności w zakresie LNG mogłyby stać się załączkiem węzła infrastrukturalnego;

37. utrzymuje, że zakończenie tworzenia wewnętrznego rynku gazu i usunięcie przeszkód regulacyjnych bardzo poprawiłoby płynność rynków gazu; nalega na zainteresowane strony, by jak najszybciej sfinalizowały prace nad kodeksem sieci zawierającym zasady dotyczące zharmonizowanych struktur тариф przesyłowych gazu;

38. przypomina o stałej potrzebie aktywnej współpracy pomiędzy rządami, krajowymi organami regulacyjnymi i głównymi zainteresowanymi stronami w zakresie inwestycji transgranicznych, pamiętając zawsze o perspektywie europejskiej obok interesów narodowych;

Magazynowanie gazu na rynku wewnętrznym

39. podkreśla potrzebę opracowania zharmonizowanych struktur тариф w całej UE oraz zwiększenia przejrzystości definicji тариф, aby osiągnąć wyższy współczynnik wykorzystania istniejących instalacji magazynowania gazu; wyraża pogląd, że w kodeksie sieci zawierającym zasady dotyczące zharmonizowanych struktur тариф przesyłowych gazu należy wziąć pod uwagę potrzebę harmonizacji;

Wtorek, 25 października 2016 r.

40. popiera wniosek Komisji, aby umożliwić wprowadzenie biometanu i innych gazów ze źródeł odnawialnych, które spełniają odpowiednie normy jakości UE, do sieci przesyłu, dystrybucji i magazynowania gazu; zaleca w związku z tym przeanalizowanie parametrów technicznych, jakości gazu, opłacalności, ekonomii skali i możliwych rozwiązań sieciowych w skali lokalnej i regionalnej;

41. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia trzeciego pakietu energetycznego, w szczególności jeśli chodzi o przepisy dotyczące zapewnienia dostępu biometanu do sieci przesyłowej i instalacji magazynowych; zwraca w związku z tym uwagę na dyrektywę 2009/73/WE, zgodnie z którą państwa członkowskie powinny zapewnić – uwzględniając niezbędne wymagania jakościowe – niedyskryminacyjny dostęp biogazu i gazu z biomasy lub innych rodzajów gazu do systemu gazowego, pod warunkiem że dostęp ten jest stale zgodny z odpowiednimi zasadami technicznymi i normami bezpieczeństwa;

42. zachęca operatorów LNG i instalacji magazynowych do opracowania, we współpracy z krajowymi organami regulacyjnymi, nowych elastycznych produktów i usług zgodnych z obowiązującym prawodawstwem UE, aby uatrakcyjnić regazyfikację i magazynowanie LNG oraz maksymalnie wykorzystywać istniejące instalacje LNG i instalacje magazynowe;

Optymalizacja roli magazynowania dla bezpieczeństwa dostaw gazu

43. podkreśla rolę szybkich, bardzo elastycznych usług oferowanych przez instalacje magazynowania gazu w niektórych państwach członkowskich i wskazuje na odmienną rolę, jaką magazynowanie może odgrywać w czasie zakłóceń dostaw w porównaniu z LNG, w przypadku którego logistyka w łańcuchu dostaw może nie zapewniać takich samych zdolności reagowania;

44. podkreśla, że ważne jest wyeliminowanie barier regulacyjnych utrudniających rozwój regionalnych koncepcji magazynowania; uważa, że niektóre instalacje magazynowania mogą oferować dostosowane do potrzeb usługi międzynarodowe, tj. usługi magazynowania powiązane z transportem transgranicznym; proponuje, by regionalne grupy wysokiego szczebla rozszerzyły współpracę w celu znalezienia innowacyjnych rozwiązań, jak efektywnie wykorzystywać cenne pod względem strategicznym dobra na szczeblu regionalnym i europejskim;

Rola UE jako uczestnika międzynarodowych rynków LNG

45. zauważa ujawniającą się globalną tendencję do zwiększania zdolności skraplania gazu i jej potencjalny wpływ na europejskie rynki gazu;

46. uważa, że UE, stając się ważnym rynkiem, może przyczynić się do zmiany zasad handlu gazem z myślą o poprawie elastyczności i konwergencji globalnych rynków gazu;

47. wspiera Komisję, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i państwa członkowskie, które aktywnie angażują się w dyplomację energetyczną w celu promowania opartego na zasadach, przejrzystego i dobrze funkcjonującego globalnego rynku gazu;

48. podkreśla, że w zgodzie z podstawowymi wartościami UE i mając na uwadze skuteczność jej działań zewnętrznych, ważne jest, by ograniczyć lub wyeliminować uzależnienie UE od importu gazu i ropy naftowej z autorytarnych reżimów, w których łamane są prawa człowieka;

49. apeluje o większą konwergencję i synergii instytucjonalną, a w szczególności o lepszą integrację priorytetów zewnętrznego bezpieczeństwa energetycznego w polityce prowadzonej przez Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz o lepszą koordynację między wiceprzewodniczącym / wysokim przedstawicielem i właściwymi komisarzami; wzywa Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, by wraz z państwami członkowskimi wzmocnił dotychczasowe i podjął nowe sposoby współpracy energetycznej z obecnymi i potencjalnymi dostawcami oraz z państwami tranzytowymi i innymi głównymi podmiotami; wzywa w związku z tym wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do regularnego informowania Parlamentu o realizacji unijnego planu działania w sprawie dyplomacji energetycznej;

50. podkreśla konieczność wyeliminowania wszystkich barier w światowym wolnym handlu LNG, którego produkcja musi być zrównoważona; w związku z tym należą na amerykańskich decydentów politycznych, aby zwiększyli pewność inwestycyjną przez wprowadzenie jasnych kryteriów i terminów w procedurze udzielania zezwoleń na eksport gazu do krajów nieobjętych umową o wolnym handlu;

Wtorek, 25 października 2016 r.

51. podkreśla konieczność pobudzania na światowych forach wolnego handlu świadomości w zakresie wpływu importowanego LNG na środowisko naturalne, klimat i społeczeństwo; w szczególności podkreśla potrzebę zminimalizowania lotnych emisji metanu;

52. podkreśla, że wykorzystanie LNG może prowadzić także do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu morskiego i drogowego, pod warunkiem że podjęte zostaną wszelkie skuteczne środki, aby zminimalizować wyciek metanu przez cały cykl życia paliwa, w tym na etapie produkcji, dystrybucji i spalania; dlatego wzywa do podjęcia odpowiednich środków, aby zminimalizować wyciekanie metanu w całym łańcuchu LNG przez zastosowanie najlepszych dostępnych technologii i zapewnienie odpowiedniego finansowania prowadzonych w tym celu prac badawczo-rozwojowych;

53. podkreśla, że handel odgrywa kluczową rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa energetycznego oraz że silne partnerstwa energetyczne, wzmocnione dzięki włączeniu rozdziałów o energii do unijnych umów handlowych, to podstawowe narzędzia; uważa, że niezwykle ważne jest, by polityka handlowa UE zwiększała dywersyfikację źródeł energii Unii i państw członkowskich oraz ograniczała ich zależność od importowanej energii pochodzącej od zbyt małej liczby dostawców; podkreśla, że UE powinna poszukiwać nowych partnerstw, przeanalizować już istniejące i podjąć konkretne rozmowy na temat energii z innymi partnerami, m.in. w regionie Azji Środkowej, Afryki Północnej i obu Ameryk; zauważa, że UE powinna odgrywać bardziej aktywną rolę na międzynarodowej scenie dyplomacji energetycznej; apeluje o większą spójność między polityką handlową a polityką energetyczną UE; podkreśla konieczność zwiększenia przejrzystości w międzynarodowych negocjacjach dotyczących LNG; uważa, że obecne i przyszłe negocjacje z takimi partnerami jak Stany Zjednoczone i Australia powinny uwzględniać w wyraźny sposób problematykę energii; podkreśla, że UE powinna ściśle współpracować z partnerami międzynarodowymi na rzecz konkurencyjnego i przejrzystego światowego rynku LNG;

54. przypomina, że aby sprostać aktualnym wyzwaniom i osiągnąć cele w zakresie energii i zmiany klimatu w kontekście światowych ograniczeń w tych obszarach polityki, UE i jej państwa członkowskie muszą, na podstawie obowiązujących ram prawnych i konwencji wielostronnych, podjąć też wspólne działania na arenie międzynarodowej przez podnoszenie kwestii bezpieczeństwa energetycznego i zrównoważonego rozwoju na międzynarodowych forach handlowych, w tym we współpracy z krajami partnerskimi uzależnionymi od importu gazu; uważa, że jednocześnie UE powinna wspierać i promować efektywność energetyczną;

55. uważa, że szczególnie ważna jest polityka handlowa stwarzająca przedsiębiorstwom prywatnym i publicznym w państwach członkowskich UE znaczne możliwości w zakresie czystych, bezpiecznych i efektywnych energetycznie technologii, zwłaszcza w świetle rosnącego globalnego zapotrzebowania na energię; wzywa do znacznych obniżek taryf na czyste technologie w ramach inicjatywy dotyczącej „zielonych towarów”, a także w ramach unijnych umów o wolnym handlu, które muszą usuwać bariery pozataryfowe w handlu źródłami energii;

56. podkreśla, że rozdział porozumienia w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP) dotyczący energii i surowców jest ważny dla bezpieczeństwa energetycznego UE; z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji na rzecz zniesienia ograniczeń eksportu gazu ze Stanów Zjednoczonych do UE;

57. uważa, że 12,2 mld m³ rocznie, jakie terminal Sabine Pass LNG na amerykańskim Wschodnim Wybrzeżu doda do rynku w 2016 r., wraz z potencjalnymi dalszymi 74 mld m³ w ramach różnych projektów realizowanych w Stanach Zjednoczonych do 2020 r., stanowi dla Europy istotną szansę na zacieśnienie stosunków ze Stanami Zjednoczonymi w dziedzinie handlu energią; uważa, że zakończenie prac nad rozdziałem TTIP dotyczącym energii i surowców znacznie zwiększy możliwości dostaw gazu do UE;

58. uważa, że nie należy ograniczać możliwości prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa europejskie na rynkach energii państw trzecich na takich samych warunkach jak przedsiębiorstwa krajowe; podkreśla, że przedsiębiorstwa z państw trzecich działające na europejskich rynkach energii muszą przestrzegać prawa europejskiego; podkreśla, że takie podmioty muszą mieć przejrzystą strukturę umożliwiającą identyfikację ich udziałowców;

59. podkreśla, że przy planowaniu, budowie i wykorzystywaniu LNG, jak również podczas eksploatacji lokalnych rezerw i źródeł należy zapewnić jak najlepszą ochronę środowiska, a ponadto należy przestrzegać międzynarodowych norm pracy w zakresie BHP; podkreśla potrzebę poszerzania wiedzy na temat wpływu importowanego LNG na środowisko naturalne, klimat i społeczeństwo; przypomina o potrzebie angażowania społeczności lokalnych i posiłkowania się

Wtorek, 25 października 2016 r.

realistycznymi ocenami dotyczącymi zużycia, a w przypadku budowy – planowania nowej infrastruktury; podkreśla, że przejście na LNG oferuje szansę uniezależnienia transportu morskiego od węgla; wzywa UE do zapewnienia wsparcia finansowego dla realizowanych w tym celu projektów europejskich;

60. zauważa, że wobec perspektywy wzrostu podaży LNG w nadchodzących latach strategię tę można uzupełnić o ocenę zapotrzebowania na statki do przewozu LNG oraz środki, które pozwolą sektorowi stoczniowemu w UE wykorzystać tę okazję i przyczynią się w ten sposób do osiągnięcia celu, jakim jest zwiększenie do 2020 r. udziału przemysłu w PKB do 20 %; apeluje o normy bezpieczeństwa umożliwiające monitorowanie transportu LNG i w razie potrzeby o ich zaostreżenie w ramach środków zapobiegania terroryzmowi;

Zrównoważony rozwój i wykorzystanie LNG jako paliwa alternatywnego w transporcie, ciepłownictwie i energetyce

61. uznaje potencjał LNG jako alternatywnego paliwa w transporcie drogowym i morskim; podkreśla, że szersze stosowanie LNG w transporcie towarowym mogłoby przyczynić się do zmniejszenia globalnych emisji CO₂, SO_x i NO_x, w szczególności w wyniku powszechniejszego stosowania silników LNG w transporcie morskim;

62. podkreśla, że sieć infrastruktury uzupełniania paliwa jest niezbędnym warunkiem do wprowadzenia LNG na znaczną skalę jako alternatywnego paliwa w sektorze transportu; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły pełne wdrożenie dyrektywy 2014/94/UE w sprawie paliw alternatywnych, w tym by utworzyły w sieci korytarzy TEN-T oraz w portach morskich i śródlądowych punkty uzupełniania LNG, które zastąpią bardziej zanieczyszczające paliwa konwencjonalne; podkreśla jednak w związku z tym, że LNG nie powinien wypierać odnawialnych źródeł energii, tak aby zachować zgodność z celami zrównoważonego rozwoju;

63. wzywa do rozwoju szlaków morskich, w szczególności w obrębie archipelagu Azorów, który ze względu na położenie geograficzne może służyć za kluczową stację paliw dla transatlantyckich szlaków transportu LNG; wzywa Komisję do udostępnienia funduszy wspierających europejskie projekty zmierzające w tym celu;

64. zwraca się do Komisji, by wraz z państwami członkowskimi i ich regionami opracowała wspólny projekt „Błękitnych korytarzy LNG dla wysp” w sektorze transportu morskiego, obejmujący porty sieci kompleksowej TEN-T, w celu stworzenia niezbędnej infrastruktury LNG oraz powiązania tej sieci z siecią bazową TEN-T;

65. apeluje ponadto do państw członkowskich, by zapewniły wdrożenie dyrektywy 2014/94/UE w odniesieniu do utworzenia punktów tankowania CNG na terenie aglomeracji miejskich/podmiejskich, a także na innych gęsto zaludnionych obszarach, aby umożliwić pojazdom silnikowym napędzanym tym paliwem przemieszczanie się po tych obszarach, oraz przynajmniej wzdłuż istniejącej sieci bazowej TEN-T, umożliwiając przemieszczanie się takich pojazdów na terenie Unii;

66. podkreśla, że należy ustanowić wspólne specyfikacje techniczne dla punktów tankowania LNG przeznaczonych dla statków morskich, statków żeglugi śródlądowej i pojazdów silnikowych, jak przewidziano w dyrektywie 2014/94/UE; domaga się rygorystycznych i zharmonizowanych przepisów bezpieczeństwa oraz szkoleń dotyczących magazynowania, bunkrowania i użytkowania LNG na pokładzie na terenie całej Unii, umożliwiającym zarazem jednoczesne bunkrowanie i przewóz ładunków; zauważa, że te prace powinny być prowadzone w ścisłej współpracy z Międzynarodową Organizacją Morską (IMO) i EMSA;

67. podkreśla, że należy zapewnić odpowiednie finansowanie prac badawczo-rozwojowych prowadzonych w celu opracowania doskonalszych technologii dla statków żeglugi śródlądowej, statków morskich i pojazdów silnikowych, które umożliwią szybsze przejście na flotę niskoemisyjną, oraz w celu stworzenia systemów bezzałogowych umożliwiających instalację punktów tankowania LNG; ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie, by tworzyły zachęty do prowadzenia prac rozwojowych nad statkami i pojazdami silnikowymi napędzanymi LNG lub do modernizacji pojazdów napędzanych paliwami konwencjonalnymi, aby mogły wykorzystywać LNG;

68. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by tworzyły zachęty do transportu LNG koleją, gdyż z jednej strony ograniczy to transport drogowy, a z drugiej strony przyczyni się do przyjaznego środowiska i bezpiecznego transportu paliwa zgodnego z zasadami rozwoju charakteryzującego się niską zawartością substancji zanieczyszczających;

Wtorek, 25 października 2016 r.

69. apeluje do Komisji o rozważenie – po zasięgnięciu opinii zainteresowanych stron – czy obok rozporządzenia (WE) nr 443/2009 określającego normy emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych możliwe byłoby ustalenie ekwiwalentu CO₂ w odniesieniu do emisji węglowodorów z myślą o informowaniu konsumentów;

70. zauważa, że zastosowanie technologii LNG na niewielką skalę w niektórych obszarach, na przykład w transporcie na duże odległości lub w wysoko wydajnych zastosowaniach przemysłowych, mogłoby nie tylko przyczynić się do osiągnięcia celów polityki klimatycznej, ale również doprowadzić do znacznej przewagi biznesowej;

71. zauważa, że LNG, a zwłaszcza CNG, stanowi również opłacalne i dostępne już rozwiązanie dla sektora transportu publicznego, które może pomóc zmniejszyć zanieczyszczenie powietrza i zagrożenie hałasem, poprawiając tym samym warunki życia, zwłaszcza w aglomeracjach miejskich;

72. zauważa, że chociaż LNG i CNG mogą stanowić opłacalne rozwiązania przejściowe służące ograniczeniu wpływu transportu na środowisko, ich wykorzystanie przyniesie długoterminowe korzyści tylko wtedy, gdy płynne przejście do korzystania ze skroplonego biogazu (LBG) i innych form energii odnawialnej będzie jednocześnie wspierane także przez zapewnienie interoperacyjności systemów LNG i LBG; podkreśla, że strategię UE na rzecz LNG należy dopasować do szerszych europejskich celów i priorytetów klimatyczno-energetycznych, a ponadto powinna ona być zgodna z porozumieniem COP21 oraz koncentrować się na ograniczeniu zapotrzebowania, poprawie efektywności energetycznej i wycofywaniu paliw kopalnych;

73. podkreśla, że wydajna sieć infrastruktury tankowania stanowi warunek konieczny znacznego wykorzystania LNG jako alternatywnego paliwa w sektorze transportu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do tworzenia zachęt do rozwoju tego rodzaju infrastruktury, aby wyeliminować istniejące luki w zaopatrzeniu i stworzyć pełną sieć dostaw;

74. podkreśla znaczenie infrastruktury LNG w portach morskich i śródlądowych dla promowania multimodalności, gdyż z takiej infrastruktury mogą korzystać statki morskie, statki żeglugi śródlądowej, a także pojazdy ciężarowe służące do dalszego transportu lądowego paliwa; wzywa operatorów krajowych i regionalnych do ścisłej współpracy w celu zwiększenia wielofunkcyjności i gotowości eksploatacyjnej tej infrastruktury;

75. uważa, że promowanie korzystania z gazu ziemnego jako paliwa alternatywnego w transporcie stanowi ważne globalne wyzwanie i apeluje, by podjąć zobowiązanie do osiągnięcia ograniczenia emisji za pośrednictwem Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO);

o

o o

76. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, Sekretariatowi Wspólnoty Energetycznej, a także umawiającym się stronom Wspólnoty Energetycznej.
